

НЕФІНАНСОВІ АКТИВИ: ОЦІНКА І КЛАСИФІКАЦІЯ У ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

NON-FINANCIAL ASSETS: ASSESSMENT AND CLASSIFICATION IN THE PUBLIC SECTOR

Розкрито поняття «нефінансові активи», яке зявилося у процесі реформування бухгалтерського обліку у державному секторі України, у період трансформації міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектора. Представлено класифікацію нефінансових активів з метою бухгалтерського обліку. Розкрито сутність об'єктів, які є складовою нефінансових активів. Наведені види оцінки нефінансових активів для різних цілей бухгалтерського обліку.

Ключові слова: нефінансові активи, класифікація, оцінка і вартість нефінансових активів, національні стандарти бухгалтерського обліку державного сектора, реформування обліку, державний сектор.

Раскрыто понятие «нефинансовые активы», которое появилось в процессе реформирования бухгалтерского учета в государственном секторе Украины, в период трансформации международных стандартов бухгалтерского учета для государственного сектора. Представлена классификация нефинансовых активов с целью бухгалтерского учета. Раскрыта

сущность объектов, которые являются составляющей нефинансовых активов. Приведены виды оценки нефинансовых активов для различных целей бухгалтерского учета.

Ключевые слова: нефинансовые активы, классификация, оценка и стоимость нефинансовых активов, национальные стандарты бухгалтерского учета для государственного сектора, реформирования учета, государственный сектор.

The concept of "non-financial assets", which appeared in the process of accounting reform in the public sector of Ukraine, was discovered during the transformation of international accounting standards for the public sector. Classification of non-financial assets for the purpose of accounting is presented. The essence of objects that are part of non-financial assets is disclosed. The types of valuation of non-financial assets for various accounting purposes are given.

Key words: non-financial assets, classification, valuation and value of non-financial assets, national accounting standards for the public sector, accounting reform, public sector.

УДК 657.421.3

Черкашина Т.В.

к.е.н., доцент кафедри бухгалтерського обліку та аудиту Одеський національний економічний університет

Постановка проблеми В результаті реалізації Стратегії модернізації бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015 роки [1] відбулось вдосконалення системи бухгалтерського обліку в державному секторі: методології, методики та організації обліку. Завершено реформування бухгалтерського обліку державного сектору України розробкою і впровадженням Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі (далі НП(С)БОДС), тому актуальним є перехід досліджень до практичної площини трансформації бухгалтерського обліку державного сектору.

Зміни, що відбулися на практиці із застосуванням НП(С)БОДС 101, суттєво впливають на розкриття облікової інформації і потребують дослідження трансформованих об'єктів обліку [2]. Одним із таких об'єктів обліку є нефінансові активи, що утворили перший розділ активу балансу у державному секторі, тому і вимагають дослідження їх оцінки і класифікації.

За період розробки і впровадження НП(С)БОДС, науковці у своїх дослідженнях приділили увагу основним об'єктам бухгалтерського обліку: їх класифікації і оцінки. Вагомий внесок у вирішення проблем модернізації бухгалтерського обліку в державному секторі здійснили вчені: Джога Р. Т., Дорошенко О. О., Левицька С. О., Ловінська Л. Г., Свірко С. В., Сушко Н. І., Фаріон А. І. та інші науковці.

Але, враховуючи те, що нефінансові активи виступили об'єктом обліку, що утворився в результаті групування декількох об'єктів обліку, слід зазначити, що дослідженню нефінансових активів в умовах застосування стандартів присвячена незначна кількість наукових публікацій. Зокрема, питання визначення сутності нефінансових активів та деякі аспекти їх обліку були дослідженні у наукових працях Бобух І. і Корпівські Д., Кафка С. М., Кондратюк І. О., Свірко С. В. та ін.

Вагомий внесок у дослідженні питання розвитку оцінки нефінансових активів був зроблений Свірко С. В. [3, с. 23–34]. Науковець дослідила питання розвитку оцінки нефінансових активів бюджетних установ, історичні традиції та сучасні тенденції розвитку оцінки складових нового комплексного облікового об'єкта «нефінансові активи» бюджетних установ.

Кафка С. М. у своїй роботі дослідив оцінку нефінансових необоротних активів: існуючі методи оцінки і сферу їх застосування з акцентом на необоротні активи [4, с. 37–42]. На наш погляд, необоротні активи лише частка нефінансових активів, всі інші складові також потребують розкриття основних аспектів обліку.

Наукові дослідження Кондратюк І. О. присвячені розвитку управлінського обліку у бюджетних установах і пошуку шляхів удосконалення обліку витрат в умовах модернізації бухгалтерського обліку в державному секторі [5, с. 210–230].

У публікації Кондратюк І. О. значну увагу надано систематизації класифікаційних ознак нефінансових активів, що є основою побудови уніфікованих підходів до обліку витрат у зв'язку з придбанням за плату окремих категорій нефінансових активів [5, с. 210–230].

Бобух І. і Корпієвські Д. у своїх дослідженнях проаналізували міжнародний досвід оцінки нефінансових вироблених активів та шляхи його використання в Україні [6, с. 15–20]. Науковці виявили проблеми економічної оцінки нефінансових вироблених активів в Україні і запропонували шляхи їх нівелювання з використанням досвіду інших країн та міжнародних організацій. Авторами був зроблений акцент на вироблених нефінансових активах, що на наш погляд не розкриває інформації щодо інших нефінансових активів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій Реформування бухгалтерського обліку у державному секторі розпочалося у 2007 році [1] і звичайно привернуло увагу науковців і бухгалтерів-практиків. За цей час на базі міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та звітності були розроблені та впроваджені НП(С)БОДС, розроблено та запроваджено план рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, що сприяло підвищенню рівня прозорості та відкритості ведення бухгалтерського обліку у державному секторі.

Вітчизняні науковці переважно досліджували питання обліку нефінансових активів в умовах застосування НП(С)БОДС розкриваючи поняття сутності нефінансових активів, вартості на різних етапах перебування об'єктів обліку. Значний внесок у дослідження питань адаптації до міжнародних стандартів обліку і звітності на різних етапах реформування бухгалтерського обліку у державному секторі здійснили: Гізатуліна Л. В., Дорошенко О. О., Калюга Є. В., Кафка С. М., Кондратюк І. О., Куценко О. П., Левицька С. О., Ловінська Л. Г., Свірко С. В., Сушко Н. І. та ін. Незважаючи на всебічні дослідження з боку науковців різноманітних об'єктів обліку державного сектору, залишається низка невирішених питань щодо нефінансових активів. Дослідження класифікаційних ознак нефінансових активів і їх оцінка у бухгалтерському обліку важливі для практичної складової обліку і потребують уваги науковців.

Розвиток оцінки нефінансових активів – процес безперервний (власне, як і розвиток бухгалтерського обліку), оскільки, безумовно, подальші зміни в економіці на всіх її рівнях призводять до формування нових запитів щодо проміжних та кінцевих результатів унікальної інформаційної системи – бухгалтерського обліку в бюджетних установах. Посилення вимог щодо ймовірності та достовірності, доречності та релевантності облікової інформації з боку широкого кола її споживачів, за умов необхідності дотримання, зокрема, «оціночних» облікових

принципів обачності, безперервності, історичної (фактичної) собівартості сприятиме формуванню нових підходів до оцінки такого важливого комплексного об'єкта обліку, яким є нефінансові активи бюджетних установ [3, с. 23].

Постановка завдання. Дослідити класифікацію та основні складові оцінки нефінансових активів державного сектору враховуючи зміни у нормативних документах 2017 року, які регламентують організацію бухгалтерського обліку державного сектору.

Виклад основного матеріалу дослідження. Поняття «нефінансові активи» зявилося в обліковій термінології державного сектору у процесі поширення і адаптації Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку для державного сектора (далі МСБОДС).

Д.е.н., професор Свірко С. В. завдяки проведенню нею дослідженням, дає визначення об'єкту обліку, яке до цього часу не було чітко сформованим у науковій літературі для суб'єктів державного сектора: «нефінансові активи – це економічні ресурси нефінансового характеру, контрольовані суб'єктом бухгалтерського обліку в секторі загального державного управління в результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до отримання економічних вигід у майбутньому» [3, с. 25]. У їх складі, професор Свірко С. В. виділяє: основні засоби, нематеріальні активи, запаси, готову продукцію, незавершені капітальні інвестиції, інші нефінансові активи» [3, с. 25].

Погоджуємось із думкою науковця Прядка Н. М. про те, що на практиці нефінансові активи є основними активами бюджетних установ, у звітності їх частка досить вагома, у балансі має виокремлений розділ під назвою «нефінансові активи» [7, с. 120]. Науковець у своїх дослідженнях зазначає, що загального показника, який характеризує нефінансові активи, який задовольнив би всі інформаційні потреби користувачів, не існує [7, с. 120].

За період з 2007 до 2017 року, коли в Україні проходила трансформація стандартів від МСБОДС до НП(С)БОДС, відбулися суттєві зміни в організації бухгалтерського обліку державного сектору, а саме: застосування нового Плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, впровадження на практиці всіх НП(С)БОДС та затвердження змін до НП(С)БОДС 101 «Подання фінансової звітності». У табл. 1 наведено у порівнянні класифікацію нефінансових активів у балансі установ державного сектору і на підставі нового плану рахунків бухгалтерського обліку, на підставі якого і формується фінансова звітність [2; 8; 9].

Структура нефінансових активів, із яких формується перший розділ балансу за НП(С)БОДС 101 «Подання фінансової звітності» зформована із необоротних активів (основні засоби, інвестиційна нерухомість, нематеріальні активи, незавершені капітальні інвестиції, довгострокові біологічні активи),

Класифікація нефінансових активів [8; 9]

Код рядка балансу	За НП(С)БОДС 101 «Подання фінансової звітності»	Номер рахунку	За планом рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі
01	02	03	04
1000	Основні засоби	10	Основні засоби
1010	Інвестиційна нерухомість	11	Інші необоротні матеріальні активи
1020	Нематеріальні активи	12	Нематеріальні активи
1030	Незавершені капітальні інвестиції	13	Капітальні інвестиції
1040	Довгострокові біологічні активи	15	Виробничі запаси
1050	Запаси	16	Виробництво
1060	Виробництво	17	Біологічні активи
1090	Поточні біологічні активи	18	Інші нефінансові активи

Джерело: складено автором на підставі нормативних джерел бухгалтерського обліку державного сектору [8; 9]

запасів, окремо виділено виробництво (що має висвітлювати специфіку бюджетних установ, адже вони нічого не виробляють, а тільки надають послуги населенню від держави і є неворибничими) і поточні біологічні активи. Окремими статтями виокремлені довгострокові і поточні біологічні активи. Такі різноманітні об'єкти бухгалтерського обліку, із специфікою притаманною державному сектору, за НП(С) БОДС 101 були об'єднані в активі балансу, у розділі 1 «Нефінансові активи» для розкриття інформація про нефінансові активи суб'єктів державного сектора.

Класифікація нефінансових активів для цілей бухгалтерського обліку, за планом рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі відрізняється від класифікації за НП(С)БОДС 101 «Подання фінансової звітності» тим, що до «Нефінансових активів» включені необоротні і оборотні активи, які раніше обліковувалися на бухгалтерських рахунках 1 та 2 класу, а зараз класифіковані один клас – за належністю до нефінансових активів.

Нефінансові активи класифіковані за НП(С) БОДС 101 «Подання фінансової звітності» розкривають у фінансовій звітності таку інформацію:

1. Основні засоби – відображається вартість об'єктів, які віднесені до складу основних засобів та інших необоротних матеріальних активів згідно з НП(С)БОДС 121 «Основні засоби». У балансі за цією статтею наводяться окремо первісна (переоцінена) вартість, сума зносу основних засобів та їх залишкова вартість. До підсумку балансу включається залишкова вартість, яка визначається як різниця між первісною (переоціненою) вартістю основних засобів і сумою їх зносу на дату балансу [8; 10].

2. Інвестиційна нерухомість – відображається вартість об'єктів, які віднесені до складу інвестиційної нерухомості згідно з НП(С)БОДС 129 «Інвестиційна нерухомість». У цій статті балансу наводяться окремо первісна вартість, сума зносу інвестиційної нерухомості та її залишкова вартість. До підсумку балансу включається залишкова вартість, яка

визначається як різниця між первісною вартістю інвестиційної нерухомості та сумою її зносу [8; 13].

3. Нематеріальні активи – у балансі відображається вартість об'єктів, які віднесені до складу нематеріальних активів згідно з НП(С)БОДС 122 «Нематеріальні активи». У цій статті наводяться окремо первісна та залишкова вартість нематеріальних активів, а також нарахована у встановленому порядку сума накопиченої амортизації. До підсумку балансу включається залишкова вартість, яка визначається як різниця між первісною вартістю і сумою накопиченої амортизації [8; 11].

4. Незавершені капітальні інвестиції – відображається вартість незавершених на дату балансу капітальних інвестицій в необоротні активи на будівництво, реконструкцію, модернізацію (інші поліпшення, що збільшують первісну (переоцінену) вартість необоротних активів), виготовлення, створення, вирощування, придбання об'єктів основних засобів, нематеріальних активів, довгострокових біологічних активів [8].

5. Довгострокові біологічні активи – відображається вартість об'єктів, які віднесені до складу довгострокових біологічних активів рослинництва та тваринництва. У цій статті наводяться окремо первісна та залишкова вартість довгострокових біологічних активів, а також нарахована сума накопиченої амортизації довгострокових біологічних активів. До підсумку балансу включається залишкова вартість, яка визначається як різниця між первісною вартістю довгострокових біологічних активів і сумою накопиченої амортизації [8].

6. Запаси – відображається загальна вартість активів, які визнаються запасами згідно з НП(С) БОДС 123 «Запаси» [8; 12].

7. Виробництво – відображається вартість витрат, пов'язаних з організацією та наданням послуг, виконанням робіт, виготовленням продукції (науково-дослідні роботи, виготовлення експериментальних приладів, інше виробництво).

8. Поточні біологічні активи – відображається вартість активів, які віднесені до складу поточних біологічних активів рослинництва та тваринництва.

Із табл. 1 бачимо, що суттєві зміни у структурі плану рахунків привели до змін у бухгалтерському обліку. Однією із змін є поява класу 1 «Нефінансові активи» [9]. Класифікувати «Нефінансових активів» за планом рахунків можна як комбінований актив із необоротних і оборотних активів. Клас «Нефінансові активи» – формується рахунками, що призначені для узагальнення інформації про наявність і рух основних засобів, інших необоротних матеріальних активів, нематеріальних активів, запасів, біологічних активів, капітальних інвестицій, зносу (амортизації) необоротних активів тощо. Біологічні активи представлені об'єднаним рахунком, на відміну від балансу, не виокремлено довгострокові і поточні біологічні активи. Нефінансові активи, за планом рахунків, класифіковані у більшій крупній об'єкті обліку: «Інші необоротні матеріальні активи» і «Інші нефінансові активи».

За новим Планом рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, нефінансові активи як об'єкт бухгалтерського обліку, характеризуються формують фінансову звітність на підставі таких рахунків [9]:

1. Основні засоби – 10 рахунок. Призначений для обліку й узагальнення інформації про наявність та рух основних засобів, які контролюються суб'єктом державного сектору, а також об'єктів інвестиційної нерухомості.

2. Інші необоротні матеріальні активи – 11 рахунок. Призначений для обліку та узагальнення інформації про наявність та рух інших необоротних матеріальних активів, які не відображені у складі об'єктів обліку на рахунку 10 «Основні засоби».

3. Нематеріальні активи – 12 рахунок. Призначений для обліку та узагальнення інформації про наявність та рух нематеріальних активів, які контролюються суб'єктом державного сектору.

4. Капітальні інвестиції – 13 рахунок. Призначений для обліку витрат на придбання або створення матеріальних і нематеріальних необоротних активів, довгострокових біологічних активів.

5. Виробничі запаси – 15 рахунок. Призначено для обліку й узагальнення інформації про наявність і рух сировини, основних і допоміжних матеріалів, комплектуючих виробів та інших матеріальних цінностей, призначених для забезпечення звичайної діяльності і досягнення поставленої мети та задоволення потреб суб'єкта державного сектору.

6. Виробництво – 16 рахунок. Призначено для обліку й узагальнення інформації про витрати, пов'язані з організацією та наданням послуг, виконанням робіт, виготовленням продукції.

7. Біологічні активи – 17 рахунок. Призначено для обліку й узагальнення інформації про наявність і рух довгострокових та поточних біологічних активів рослинництва та тваринництва, які здатні давати сільськогосподарську продукцію та додаткові біологічні активи.

8. Інші нефінансові активи – 18 рахунок. Призначено для обліку й узагальнення інформації про інші нефінансові активи, які не відображені на інших рахунках класу 1 «Нефінансові активи».

Одним з основних принципів бухгалтерського обліку є грошова оцінка об'єктів обліку. Без цього не може бути бухгалтерського обліку. Оцінка як економічна категорія завжди є складним та багатограним об'єктом досліджень. На цей час в умовах, коли до фінансової інформації ставляться серйозні вимоги щодо її достовірності, проблема оцінки активів, зобов'язань і власного капіталу набула ще більшої актуальності. У бухгалтерському обліку від правильного вибору методів оцінки майна підприємства залежить його фінансове становище, фінансові результати та його інвестиційна привабливість [4, с. 37–38]. Погоджуємось із думкою науковця Кафка С. М. про те, що всі наявні в теорії бухгалтерського обліку і ті, що використовуються на практиці, методи оцінки, безумовно, мають право на існування, але їх використання в обліку, є проблематичним [4, с. 38].

На нашу думку, основним критерієм вибору способу оцінки нефінансових активів є мета її проведення, а саме: придбання активу, реалізація, обмін або списання. У табл. 2 наведені різні види вартості об'єктів, які змінюються на різних етапах обліку об'єкту «Нефінансові активи», що утворений із декількох видів активів.

Таким чином, оцінка нефінансових активів передбачає два підходи, обумовлені складом нефінансових активів – це оцінка необоротних активів (основних засобів, інвестиційної нерухомості, нематеріальних активів і довгострокових біологічних активів) і оцінка запасів (безпосередньо – запаси, виробництво і поточні біологічні активи). Всі існуючі методи оцінки нефінансових активів, що відображені у табл. 2 мають право на існування і повинні використовуватися залежно від господарських операцій, в яких відображено нефінансовий актив.

Висновки з проведеного дослідження
Нефінансові активи – це комбінований об'єкт бухгалтерського обліку, який містить інформацію про наявні необоротні і оборотні активи установи. Нефінансові активи можна класифікувати для цілей бухгалтерського обліку за допомогою основних елементів бухгалтерського обліку: за планом рахунків для державного сектору та за допомогою структури балансу, сформованого на підставі даних цих рахунків. Враховуючи те, що поняття «нефінансові активи» є новим у бухгалтерській і науковій термінології, а на практиці - нефінансові активи є основними активами бюджетних установ, у звітності їхня частка досить вагома, тому: нефінансові активи – як об'єкт бухгалтерського обліку потребують уваги і подальших досліджень науковців з позицій уточнення сутності, критеріїв визнання і достовірності оцінки на різних стадіях обліку об'єкту.

Оцінка нефінансових активів за НП(С)БОДС 101 [2]

Об`єкт обліку	Види оцінок
01	02
Основні засоби	Первісна вартість – історична (фактична) вартість активів у сумі грошових коштів або справедливої вартості інших активів, сплачених (переданих, витрачених) для придбання (створення) активів.
	Переоцінена вартість – вартість активів після їх переоцінки.
	Справедлива вартість – сума, за якою можна продати актив або оплатити зобов'язання за звичайних умов на певну дату.
	Вартість, яка амортизується, - первісна або переоцінена вартість необоротних активів, за вирахуванням їх ліквідаційної вартості.
	Ліквідаційна вартість – сума коштів або вартість інших активів, яку суб'єкт державного сектору очікує отримати від реалізації (ліквідації) необоротних активів після закінчення строку їх корисного використання (експлуатації), за вирахуванням витрат, пов'язаних з продажем (ліквідацією).
	Залишкова вартість – різниця між первісною (переоціненою) вартістю необоротного активу і сумою його накопиченого зносу.
Інвестиційна нерухомість	Придбана (створена) інвестиційна нерухомість зараховується на баланс суб'єкта державного сектору за первісною вартістю.
	Первісною вартістю інвестиційної нерухомості, створеної суб'єктом державного сектору, є її вартість, визначена на дату початку використання інвестиційної нерухомості виходячи із загальної суми витрат на її створення.
	Отримана безоплатно або за умовною вартістю інвестиційна нерухомість зараховується на баланс суб'єкта державного сектору за її справедливою вартістю на дату отримання.
Запаси	Відображення запасів за найменшою з двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації.
	Первісна вартість запасів - це фактична вартість їх придбання (виготовлення). Під чистою вартістю реалізації слід розуміти очікувану ціну реалізації запасів, за вирахуванням очікуваних витрат на завершення їх виробництва та реалізацію
Виробництво	Відображається вартість фактичної виробничої собівартості заведеної виробництвом готової продукції, вартість виконаних робіт і послуг. До вартості робіт включаються всі видатки, пов'язані з виконанням роботи, у тому числі й витрати на придбання спецобладнання, необхідного для проведення робіт. Спецобладнання, придбане для виконання науково-дослідних і конструкторських робіт, обліковується в складі витрат незавершеного виробництва.
Біологічні активи	Первісна вартість біологічних активів у разі придбання за плату є їх вартість придбання, яка визначається відповідно до НП(С)БОДС 121 «Основні засоби», або 123 «Запаси».
	Первісна вартість біологічних активів, отриманих безоплатно від фізичних та юридичних осіб (крім суб'єктів державного сектору), є їх справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж.
	Первісна вартість біологічних активів, отриманих безоплатно від суб'єктів державного сектору, дорівнює балансовій вартості біологічних активів суб'єкта державного сектору, що їх передав, за вирахуванням витрат на продаж. У разі якщо відсутня достовірна інформація щодо первісної вартості біологічних активів, первісна вартість визначається на рівні справедливої вартості на дату отримання.
	Довгострокові біологічні активи, справедливую вартість яких на дату балансу достовірно визначити неможливо, можуть визнаватися та відображатися за первісною вартістю з урахуванням суми їх зносу і втрат від зменшення корисності.
	Вартість біологічних активів у балансі відображається окремо за довгостроковими та поточними біологічними активами.

Джерело: складено автором на підставі НП(С)БОДС [2; 8; 10; 12; 13; 14].

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Про затвердження Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007–2015 роки: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.01.2007 р. № 34 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/34-2007-%D0%BF>.
2. НП(С)БОДС 101 «Подання фінансової звітності» [Електронний ресурс]: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 12.10.2010 р. № 1202. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0095-11>.
3. Свірко С.В. Розвиток оцінки нефінансових активів у бюджетних установах: історичні традиції та сучасні тенденції / С.В. Свірко // Незалежний аудитор. – 2013. – № 5. – С. 23–34. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Na_2013_5_6.
4. Кафка С.М. Нефінансові необоротні активи: оцінка та звітність / С.М. Кафка // Академічний огляд. – 2016. – № 2. – С. 37–42. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ao_2016_2_6.
5. Кондратюк І.О. Облік витрат на придбання нефінансових активів бюджетних установ: управлінський аспект / І.О. Кондратюк, О.О. Лондаренко // Фінанси, облік і аудит. – 2015. – Вип. 1. – С. 210–230. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Foa_2015_1_18.
6. Бобух І. Міжнародний досвід оцінки нефінансових вироблених активів та шляхи його використання в Україні / І. Бобух, Д. Корпієвські // Економіст. – 2013. – № 11. – С. 15–20. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ekon_2013_11_8.
7. Прядка Н.М. Концептуальні засади обліку нефінансових активів у контексті облікових стандартів / Н.М. Прядка // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2017. – Вип. 2 (2). – С. 116–121. – Режим доступу: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/evzdia_2017_2\(2\)_25](http://nbuv.gov.ua/UJRN/evzdia_2017_2(2)_25).
8. Про затвердження Порядку заповнення форм фінансової звітності в державному секторі та Змін до Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 «Подання фінансової звітності» [Електронний ресурс]: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 28.02.2017 року № 307. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0384-17>.
9. Про затвердження Плану рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі. [Електронний ресурс]: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2013 року № 1203. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0161-14>.
10. НП(С)БОДС 121 «Основні засоби» [Електронний ресурс]: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 12.10.2010 року № 1202. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1017-10>.
11. НП(С)БОДС 122 «Нематеріальні активи» [Електронний ресурс]: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 12.10.2010 року № 1202. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1018-10>.
12. НП(С)БОДС 123 «Запаси» [Електронний ресурс]: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 12.10.2010 року № 1202. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1019-10>.
13. НП(С)БОДС 129 «Інвестиції» [Електронний ресурс]: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 24.12.2010 року № 1629. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0094-11>.
14. НП(С)БОДС 30 «Біологічні активи» [Електронний ресурс]: затверджено наказом Міністерства фінансів України від 18.11.2005 року № 790. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1456-05>.